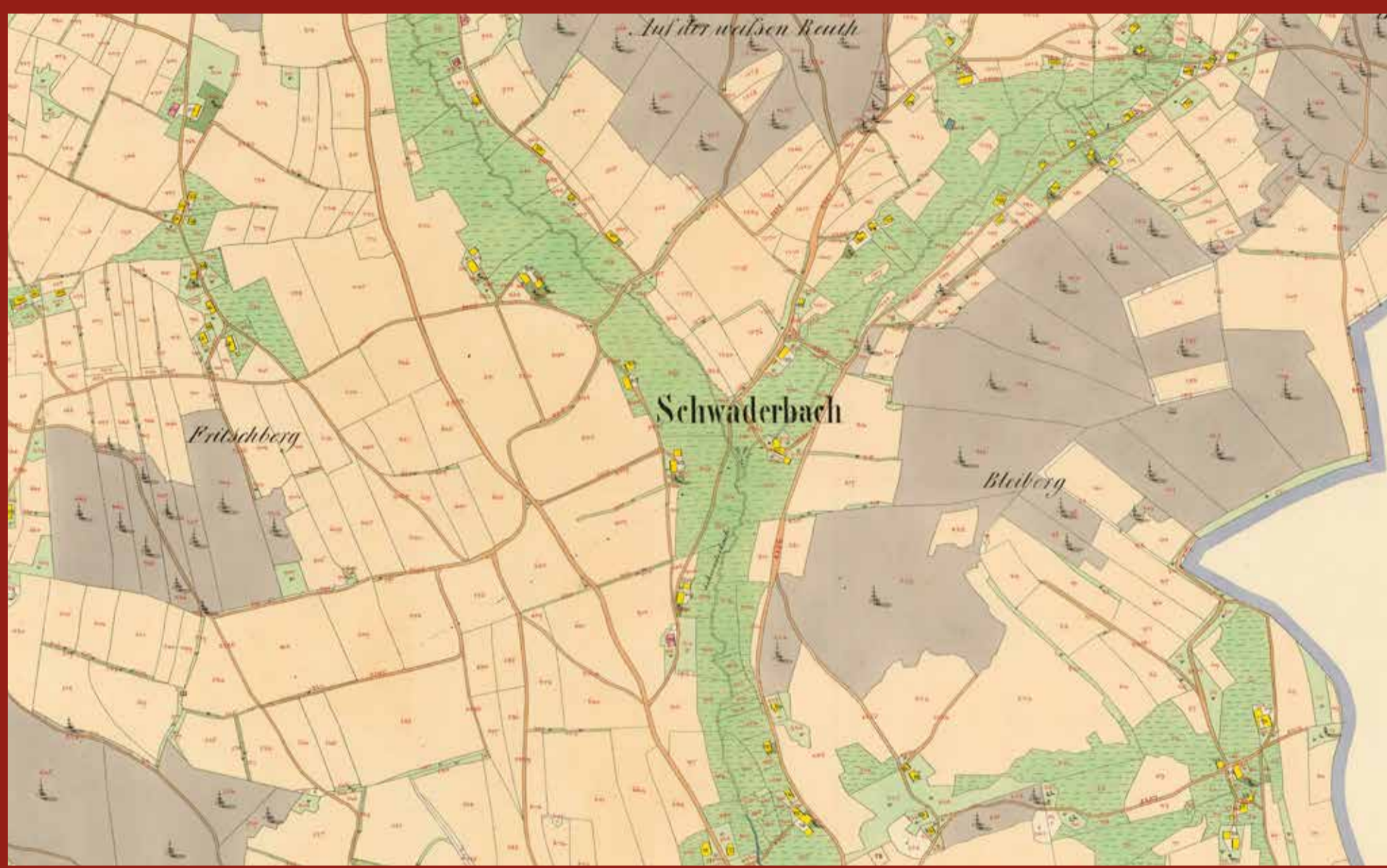

1.

1842

Bublava Karlovarský kraj

Obec rozptýlená na velké ploše leží v západní části Krušných hor a hraničí se svobodným státem Sasko. Původně hornická osada se po zrušení dolů proměnila v manufakturní průmyslovou obec. V zástavbě převažují typizované cihelné domy s dřevěným a eternitovým obkladem. Pro svou výhodnou polohu byla Bublava již na začátku 20. století vyhledávaným turistickým centrem a zůstala jím dodnes.

2.

3.

4.

Ves se poprvé připomíná v roce 1601 v zápise Kraslické horní knihy pod názvem Schwaderbach. Její vznik souvisí s rozšiřováním těžby v okolí Kraslic na konci 16. století. Prospektorská činnost v té době postoupila do vyšších poloh a nalezená ložiska rud mědi, olova a stříbra sem přivedla horníky, kteří založili osady Zelenou Horu, Stříbrnou a Bublavu. Panství Kraslice koupil od Jáchyma Šlika v roce 1567 Jiří Glouchovský ze Šumberka, který si roku 1577 vymohl na císaři Rudolfovi II. propuštění dosud korunního léna do dědičného držení. Páni ze Šumberka, ačkoli luteráni, si udrželi kraslické panství i po roce 1628, kdy vypršela lhůta daná Obnoveným zřízením zemským z roku 1627. Souviselo to s jejich strategicky výhodnou pozicí coby dodavatelů materiálu pro válečné účely. Panství drželi až do roku 1666, kdy je prodali Janu Hartwigovi, hraběti z Nostic. Nosticové tuto oblast vlastnili až do roku 1850.

Od roku 1654, kdy zde žilo 18 hospodářů, se osada rychle rozvíjela. V 18. století vyústila snižující se výtěžnost rudných žil v postupný zánik hornictví na Bublavě. Ve zdejší nadmořské výšce je nebylo možné plně nahradit zemědělstvím, takže celá oblast Kraslicka musela být doplňkově zásobována obilím. Místo toho se tu začala rozvíjet manufakturní a později také průmyslová, především textilní výroba a prosperita, kterou obyvatelům obce přinesla, se záhy projevila i ve výstavbě.

V meziválečném období tvořilo Bublavu již 718 domů s 4 106 obyvateli převážně německé národnosti. Po 2. světové válce a nuceném odsunu německých obyvatel zbylo v obci 651 domů, ale již jen 675 obyvatel a jejich počet postupně klesal. Bublava se stala součástí vojenského pásma a větší část vsi v bezprostřední blízkosti hranice nechal stát zbourat. Po roce 1950 se postupně proměňovala v chatařskou oblast. V současné době je osídleno okolo 300 domů s 340 obyvateli a 500 rekreanty.

Poměrně vzácným dokladem zemědělské usedlosti z doby před rokem 1842 je čp. 3 (**obr. 1**) v dolní části vsi nad silnicí z Kraslic. Přízemní objekt stojící na trojdílné dispozici je z větší části roubený s bedněným štítem, zakrytý sedlovou střechou. Modernější zemědělskou usedlost reprezentuje čp. 87 (**obr. 2**) rovněž v dolní části obce. Podélný dům je již zděný, částečně obložený dřevěnými prkny, s dekorativním krajkovým orámováním oken a klasicizujícími pilastry na dřevěné fasádě.

V Bublavě převažuje poměrně mladá zástavba z konce 19. nebo 1. desetiletí 20. století. Zemědělská stavení nahradily objekty průmyslové, typizované, svou formou odpovídající spíše vilkám městského typu. Konstrukce menších patrových domů je buď roubená, nebo již zděná. Fasády jsou zatepleny prkenným obkladem a dekorativně doplněny (nejčastěji štíty) různými tvary eternitových šablon, viz čp. 475 ad. (**obr. 3**) Nemalou část vsi tvoří také industriální domky z neomítaných režných cihel s hrázděnou konstrukcí, typické pro dělnické kolonie. Vedle nich se zde dochovaly i honosnější neobarokní a secesní vily místních podnikatelů, jako například čp. 650. (**obr. 4**) Bublava představuje nejrozsáhlejší lokalitu s dosud zachovaným souborem venkovské architektury ovlivněné místním průmyslem v České republice.